

**KONINKLIJK BESLUIT HOUDENDE REGLEMENT VAN DE DIERGENEESKUNDIGE POLITIE OP DE
HONSDOLHEID
10.02.1967 (B.S. 25.02.1967)**

Art. 1. De Minister van Landbouw kan, voor geheel of een deel van het Koninkrijk, voorschrijven dat elke hond die zich bevindt op de openbare weg of in een openbare plaats of in velden of bossen, moet voorzien zijn van een halsband met plaat waarop de volledige naam en adres van de eigenaar vermeld is.

Art. 2. Ieder die in het bezit is van een huisdier of van een wild dier, aangetast of verdacht aangetast te zijn door hondsdelheid of verdacht ervan besmet te zijn, moet het afzonderen en onmiddellijk het geval aan de burgemeester kenbaar maken. Indien het vangen van het dier onmogelijk of gevaarlijk is moet de houder ervan het onmiddellijk afmaken of doen afmaken. Ieder die vaststelt dat een huisdier of een wild dier aangetast is of verdacht is aangetast of besmet te zijn door hondsdelheid moet de burgemeester er onmiddellijk over inlichten.

Art. 3. De burgemeester vordert onmiddellijk een erkend doctor in de diergeneeskunde op die de gemeente of een nabijgelegen gemeente bewoont, met het doel het dier te onderzoeken en om de nodige maatregelen van gezondheids politie uit te lokken. Hij richt zich naar de voorschriften van de diergeneeskundige inspecteur voornamelijk ten aanzien van de inbeslagname, het afzonderen en het afmaken van dieren.

Art. 4. De diergeneeskundige inspecteur of de erkende doctor in de diergeneeskunde vordert van de burgemeester de door hondsdelheid aangetaste dieren af te maken; hij kan van hem het afmaken vorderen van dieren verdacht door hondsdelheid aangetast of er door besmet te zijn. De burgemeester richt zich naar de voorschriften van de diergeneeskundige inspecteur inzake de aan de dierenlijken te geven bestemming.

Art. 5. Aan de eigenaars van éénhoevige dieren, herkauwers en varkens aangetast, verdacht aangetast te zijn of verdacht besmet te zijn van hondsdelheid en op bevel van de burgemeester afgemaakt, wordt een vergoeding toegekend die de gehele waarde van het dier belooft, voor zover de eigenaar zich naar de bepalingen van dit besluit heeft geschikt. (In geen enkel geval mag het bedrag van deze vergoeding hoger zijn dan (2500 EUR).) <KB 12.01.1990> <KB 13.07.2001>

De schatting van de dieren wordt verricht volgens de procedure bepaald bij de artikelen 20 en 21 van het koninklijk besluit van 3 april 1965 betreffende de bestrijding van mond- en klauwzeer.

Art. 6. Zohaast een geval van hondsdelheid in een gemeente wordt vastgesteld licht de burgemeester zijn onderhorigen er over in bij middel van aanplakbrieven. Ter zelfder tijd geeft hij er kennis van, op de vlugste wijze, aan de gouverneur alsook aan de burgemeesters van de gemeenten wiens grondgebied of een deel ervan in de straal van (5 km) van het centrum van zijn gemeente is gelegen. <KB 28.08.1969> Deze burgemeesters melden bij hoogdringendheid, bij middel van affiches, dat hondsdelheid in die gemeente werd vastgesteld. Daarenboven wordt de bekendmaking verricht in de voor de gemeente gebruikelijke vormen voor de ambtelijke bekendmakingen. Indien in de zone van (5 km) straal gemeenten van naburige provincies zijn gelegen, geeft de gouverneur aan de betrokken collega's kennis van het bekendgemaakte geval. <KB 28.08.1969>

Art. 7. <KB 05.11.1974> Vanaf de dag van de aanplakking en in de gemeenten waar de aanplakking werd verricht, mag geen enkele hond zich op de openbare weg noch in een openbare plaats, noch in velden of bossen bevinden, tenzij hij aan de leiband wordt gehouden. De hond evenwel die gebruikt wordt om een runderkudde te bewaken, mag zonder aan de leiband gehouden te worden rondlopen gedurende de tijd die nodig is voor het hem bestemde gebruik en voor zover hij in het zicht blijft van de verantwoordelijke kuddewachter. Door runderkudde wordt verstaan een groep van ten minste drie runderen. De hond mag eveneens worden losgemaakt met het oog op de jacht, op voorwaarde dat hij terug aan de leiband wordt genomen zodra de jacht is geëindigd. Deze maatregel blijft van kracht gedurende drie maanden die volgen op het laatste vastgesteld en bekendgemaakt geval van hondsdelheid. De aanplakbrieven dragen de termen van de voorschriften zoals ze in de vier voorgaande leden zijn uitgedrukt.

Art. 8. <KB 28.08.1969> In de gemeenten of gebieden die hij aanduidt, kan de Minister van Landbouw bijzondere veiligheidsmaatregelen voorschrijven. Hij kan met name beslissen dat :

1° de katten moeten opgesloten en de honden opgesloten of aan de ketting gelegd worden tussen zonsopgang- en zonsopgang;

2° de honden, in alle agglomeraties en op alle plaatsen waar bevolking bijeenkomt, aan de leiband moeten worden gehouden. De hond evenwel die gebruikt wordt om een runderkudde te bewaken, mag zonder aan de leiband gehouden te worden rondlopen gedurende de tijd die nodig is voor het hem bestemde gebruik en voor zover hij in het zicht blijft van de verantwoordelijke kuddewachter. Door runderkudde wordt verstaan een groep van ten minste drie runderen;

3° verzamelingen en tentoonstellingen van honden verboden zijn;

4° het dragen van een muilband aan de halsband door een sterke riem verbonden verplichtend is.

Art. 9. In de gemeenten of gebieden die hij aanduidt kan de Minister van Landbouw, in de voorwaarden die hij

bepaalt, het inenten tegen hondsdolheid van honden en andere diersoorten verplichten. De eigenaars of houders van honden of andere dieren door de ministeriële beslissing beoogd, doen hun dieren op hun kosten door een erkend doctor in de diergeneeskunde, naar keuze, inenten.

Art. 10. In de gemeenten of gebieden die hij aanduidt kan de Minister van Landbouw, de inenting van honden en gebeurlijk van andere diersoorten, tegen hondsdolheid verplichten, op staatskosten binnen de tijd die hij bepaalt. De Staat levert kosteloos de entstoffen af aan de erkende doctors in de diergeneeskunde en kent hen een vergoeding toe van (0,5 EUR) per ingeënt dier. <KB 13.07.2001>

Om deze inenting op staatskosten te verrichten, kan de diergeneeskundige inspecteur in de gemeenten zittingen voor inenting organiseren en belast hij één of meer erkende doctors in de diergeneeskunde met het verrichten van de handelingen.

Art. 11. De burgemeester licht zijn onderhorigen in over de verplichte inenting. Op vordering van de diergeneeskundige inspecteur licht hij hen in over dag, plaats en uur waar de zittingen voor inenting plaatshebben. Deze berichten worden in de voor de gemeente gebruikelijke vormen voor ambtelijke bekendmakingen meegedeeld alsook door aanplakking.

Art. 12. De houder van een dier dat moet worden ingeënt, moet zich ter beschikking van de vaccinator houden en deze helpen in het uitvoeren van zijn opdracht. Elke hond op een zitting voor inenting aangeboden moet gemuilband zijn. Honden verdacht door hondsdolheid te zijn aangetast, mogen niet worden aangeboden.

Art. 13. In de gemeenten of gebieden waar de verplichte inenting op staatskosten wordt georganiseerd in de voorwaarden bepaald bij artikel 10, laatste lid, verbeuren de personen die hun dieren op de zitting voor inenting niet hebben aangeboden, hun recht op kosteloze inenting en zijn verplicht hun dieren op hun kosten te doen inenten.

Art. 14. <KB 21.09.2004> § 1. Voor elke inenting geeft de erkende dierenarts die de inenting heeft uitgevoerd een certificaat af dat overeenstemt met het model dat als bijlage bij dit besluit is gevoegd.

§ 2. Voor een hond, kat of fret die een leesbare tatoeage of microchip draagt of die geïdentificeerd wordt op het moment van de vaccinatie levert de erkende dierenarts een paspoort af dat, al naargelang het geval, verdeeld werd door een rechtspersoon erkend overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 5 mei 2004 houdende het model en de modaliteiten voor de uitgave van het paspoort voor het intracommunautair verkeer van katten en fretten of door de beheerder van het centrale register voor identificatie van honden, aangeduid ter uitvoering van artikel 27 van het koninklijk besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden. Na de identificatie of controle van de identificatie vermeldt de erkende dierenarts de door hem uitgevoerde inenting in hoger bedoeld paspoort.

Echter, indien de hond, kat of fret reeds in het bezit is van een paspoort zoals bedoeld in het eerste lid (of een Europees paspoort dat in overeenstemming met de Verordening (EG) 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad, van 26 mei 2003 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad werd afgeleverd in een ander land) vervolledigt de erkende dierenarts die de inenting heeft uitgevoerd dit paspoort met de noodzakelijke gegevens aangaande de uitgevoerde inenting en dit na controle van de identificatiegegevens. <KB 09.01.2005> § 3. De eigenaars en houders van dieren die dienen ingeënt te zijn, zijn verplicht al naar gelang het geval het inentingscertificaat of het hoger bedoeld paspoort te tonen bij elke vordering ervan door de autoriteiten in artikel 27 vermeld.

Art. 15. Indien hij het certificaat niet kan voorleggen wordt de eigenaar of houder, onverminderd de straffen bij artikel 28 voorzien, door de vorderende overheid aangemaand het dier af te zonderen, het te doen inenten en het certificaat binnen de acht dagen die op de aanmaning volgen, aan de genoemde overheid te vertonen.

Art. 16. In de gemeenten of gebieden die hij bepaalt kan de Minister van Landbouw de verdelging van wilde vleeseters of van andere wilde dieren, alsook van zwerfende honden en katten bevelen.

Art. 17. 1. (Wilde vleeseters: vossen, wezels en bunzingen.) <KB 18.01.1984>

2. Zwerfende hond: elke hond in bos of plein die niet voorzien is van de plaat in artikel 1 voorgeschreven en die niet onder toezicht is van de eigenaar of van een verantwoordelijke persoon;

3. Zwerfende kat: elke kat in bos of plein op meer dan driehonderd meter van een woning.

Art. 18. Vanaf de dag na de bekendmaking van de ministeriële beslissing in het Belgisch Staatsblad, zijn de titularissen van het jachtrecht en hun beëdigde jachtwachters verplicht, op de terreinen waar ze hun rechten uitoefenen, over te gaan tot de voorgeschreven verdelging. De ambtenaren en aangestelden van Waters en Bossen zijn gemachtigd ertoe over te gaan, bij middel van het geweer, op geheel de uitgestrektheid van hun ambtsgebied.

Art. 19. De verdelging in de hollen met toxische stoffen mag slechts worden verricht mits toelating van de diergeneeskundige inspecteur, in de voorwaarden door hem bepaald en met stoffen door de Staat kosteloos

verschafft. De toelating wordt door de burgemeester op vraag of ambtelijk, aangevraagd. De verdelging wordt door de titularis van het jachtrecht verricht of door zijn beëdigde jachtwachter op bevel van de burgemeester; bij gebrek aan uitvoering, binnen het voorgeschreven tijdsbestek, wordt er ambtelijk toe overgegaan en op kosten van de titularis van het jachtrecht door de personen door de burgemeester aangeduid. De kosten voor de verdelging van ambtswege worden door de gemeente teruggevorderd.

Art. 20. In de gemeenten of gebieden die hij aanduidt, kan de Minister van Landbouw, in de voorwaarden en met de middelen die hij bepaalt, de verdelging in de hollen op staatskosten organiseren.

Art. 21. <KB 18.01.1984> Behoudens de gevallen van verdelging op staatskosten, wordt in de streken door de Minister van Landbouw bepaald, een premie toegekend ten bedrage van (12,5 EUR), voor het doden van een vos aan elke persoon die het gehele dierenlijk ter beschikking stelt van het gemeentebestuur en die, bij deze gelegenheid, alle aanwijzingen verschafft ten aanzien van plaats en omstandigheden van afmaken. <KB 13.07.2001>

Art. 22. Het gemeentebestuur stuurt elke maand aan de diergeneeskundige inspecteur, in drie exemplaren, de lijst van de in ontvangst genomen dierenlijken en van de rechthebbenden op premie. De premies worden rechtstreeks aan de belanghebbenden door het Ministerie van Landbouw gestort.

Art. 23. De burgemeester signaleert onmiddellijk aan de diergeneeskundige inspecteur de verdelging van vos (...) en richt zich naar de voorschriften door deze ambtenaar gegeven. <KB 09.03.1974>

Art. 24. In dringende gevallen beslist de diergeneeskundige inspecteur over de in dit besluit niet voorziene gevallen.

Art. 25. Indien hij zonder identificatieplaat wordt bevonden daar waar het dragen ervan verplicht is, zonder gemuilband te zijn daar waar het opgelegd is, of in de gevallen bepaald bij het artikel 15 en na een tijdsverloop van acht dagen het certificaat nog niet werd voorgelegd, wordt elke hond in beslag genomen en gedurende vijf dagen in het schuthok geplaatst. Indien hij gedurende die tijd niet wordt teruggeëist, wordt hij afgemaakt. De eigenaar kan geen bezit nemen van zijn hond tenzij hij de kosten van de vangst en van het verblijf in het schuthok betaalt. Indien de vangst van de hond onmogelijk of gevaarlijk is, mag hij ter plaatse worden afgemaakt.

Art. 25bis. <KB 28.05.1968> Ieder natuurlijk of rechtspersoon of iedere instelling die ten bezwarende of ten kosteloze titel, met het doel op het herbergen of doden, een of meer levende, vleesetende, huis- of wilde dieren ontvangt of aanvaardt moet een chronologische ingerichte register houden met de volgende vermeldingen :

- de datum van ontvangst;
- het volgnummer;
- naam en juist adres van de persoon die het dier aanbrengt;
- de kenmerken van het dier;- de reden van de afstand van het dier;
- de bestemming van het dier en namelijk de naam en het adres van de persoon die het opgenomen dier teruggenomen heeft.

Dit register moet op elk ogenblik aan de ambtenaren van de dienst van de diergeneeskundige inspectie en aan de politieambtenaren ter beschikking liggen.

Art. 25ter. <KB 28.05.1968> Wanneer het teruggenomen dier bedoeld in artikel 25bis een mens of een dier gebeten of geschramd heeft binnen de tien dagen die de teruggave voorafging, of wanneer het een dier betreft wiens abnormale houding de aanwezigheid van hondsdelheid zou laten vermoeden, moet de burgemeester, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2 van dit besluit, onmiddellijk hiervan ingelicht worden. Het is verboden, tenzij bij werkelijk gevaar voor personen, een dergelijk dier te doden zonder de toelating van een erkend dokter in de diergeneeskunde, die door de burgemeester opgevorderd wordt of van de diergeneeskundige inspecteur.

Art. 26. De Minister van Landbouw licht rechtstreeks de burgemeester in over de voor hun gemeente, krachtens de artikelen 8, 9 en 10, genomen maatregelen.

Art. 27. Buiten de officieren van de bevoegde gerechtelijke politie, hebben de ambtenaren en aangestelden van het Bestuur voor Waters en Bossen de bevoegdheid de inbreuken op de bepalingen van dit besluit op te sporen en vast te stellen door processen-verbaal die bewijskracht hebben tot het tegendeel bewezen is.

Art. 28. De inbreuken op de bepalingen van dit besluit worden gestraft overeenkomstig de artikelen 4, 6 en 7 van de wet van 30 december 1882 op de gezondheidspolitie van de huisdieren en de schadelijke insecten.

Art. 29. Worden opgeheven:

1. Het koninklijk besluit van 29 oktober 1908 waarbij maatregelen uitgeschreven worden tot voorkoming van hondsdelheid en de koninklijke besluiten van 24 mei 1913, 22 januari 1920 en 23 februari 1928 die het wijzigen;

2. Het koninklijk besluit van 21 januari 1955 betreffende de verplichte vaccinatie van honden en de verdelging van vleesetende dieren en zwervende katten ten einde de verspreiding van de hondsdolheid te verhinderen en het koninklijk besluit van 20 juli 1957 die het wijzigt;
3. Het koninklijk besluit van 28 juli 1965 houdende tijdelijke maatregelen tot bestrijding van de verspreiding van de hondsdolheid;
4. <Opheffingsbepaling>

Art. 30. Onze Minister van Landbouw wordt belast met de uitvoering van dit besluit dat van kracht wordt op de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Wijzigingen:

- Koninklijk besluit van 09.01.2005 (B.S. 24.01.2005)
- Koninklijk besluit van 21.09.2004 (B.S. 21.09.2004)
- Koninklijk besluit van 13.07.2001 (B.S. 11.08.2001)
- Koninklijk besluit van 09.01.1991 (B.S. 06.03.1991)
- Koninklijk besluit van 12.01.1990 (B.S. 16.02.1990)
- Koninklijk besluit van 05.07.1985 (B.S. 02.08.1985)
- Koninklijk besluit van 18.01.1984 (B.S. 28.03.1984)
- Koninklijk besluit van 04.03.1976 (B.S. 10.03.1976)
- Koninklijk besluit van 05.11.1974 (B.S. 08.11.1974)
- Koninklijk besluit van 31.10.1974 (B.S. 06.02.1975)
- Koninklijk besluit van 09.03.1974 (B.S. 24.04.1974)
- Koninklijk besluit van 28.10.1972 (B.S. 23.12.1972)
- Koninklijk besluit van 28.08.1969 (B.S. 13.09.1969)
- Koninklijk besluit van 28.05.1968 (B.S. 11.06.1968, err. 18.07.1968)

